

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Дряново, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДРЯНОВО в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Е. Дишева

при участието на секретаря Кремена Димитрова
като разгледа докладваното от Е. Дишева Гражданско дело №
20234220100475 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

В исковата молба от Г. Р. Б. от *** *, чрез пълномощник адв. Р. И., съдебен адрес *** № *, против „Вагонен завод – Интерком“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от В. К. Д., се излага, че ищецът работел в ответното дружество на длъжност „***“. Със Заповед № 57/21.11.2023 г. бил освободен от работа, като не му били изплатени заплати, както следва: за м. април 2022 г. в размер на 709,62 лв., за м. май 2022 г. в размер на 709,62 лв., за м. април 2023 г. в размер на 779,06 лв., частично за м. май 2023 г. в размер на 129,84 лв. и за м. ноември 2023 г. в размер на 528,11 лв. или общо 3020,62 лв.

Върху горните задълженията за трудово възнаграждение се дължала мораторна лихва в размер от 312,57 лв. за периода от 01.05.2022 г. до 28.12.2023 г.

Направено е искане съдът да осъди ответното дружество да заплати на ищеца дължимото трудово възнаграждение в общ размер от 3020,62 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 28.12.2023 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 312,57 лв. - мораторна лихва за периода от 01.05.2022 г. до 28.12.2023 г. върху дължимите трудови възнаграждения в общ размер от 3020,62 лв. Претендира се да бъде присъдено адвокатско възнаграждение на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА.

В съдебно заседание на 29.02.2024 г. е направено изменение на предявените искове, което е допуснато от съда. След направеното изменение исковете са предявени, както следва: искът по чл. 128, т. 2 от КТ за заплащане на трудово възнаграждение за м. април и м. май 2022 г., м. март, м. април, м. май, м. октомври и м. ноември 2023 г. е увеличен от сумата 3020,62 лв. на сумата от 3239,43 лв. и искът по чл. 86 от ЗЗД е увеличен от сумата 312,57 лв. на сумата от 376,09 лв. - мораторна лихва за периода от 01.05.2022 г. до 28.12.2023 г.

В срок ответникът, чрез изп. директор В. К. Д., е представил писмен отговор, с който счита предявените искове за неоснователни за претендираните суми. Исковете за трудови възнаграждения били основателни за следните суми: 742,57 лв. за м. април 2022 г.; 742,57 лв. за м. май 2022 г.; 812,90 лв. за м. март 2023 г.; 252,90 лв. за м. април 2023 г.; 84,94 лв. за м. май 2023 г.; 75,44 лв. за м. октомври 2023 г. и 528,11 лв. за м. ноември 2023 г.

Оспорва се и периодът, за който се претендира мораторна лихва, тъй като съгласно сключения трудов договор трудовото възнаграждение на ищеца следва да се изплати до последно число на следващия месец, от който момент започвала забавата.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори, а това се установява и от представените по делото писмени доказателства – Допълнително споразумение № 2/01.01.2023 г. към трудов договор № 68/05.07.2019 г., че между страните по делото е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищецът е заемал длъжността „***“, с основно трудово възнаграждение в размер на 780 лв. и допълнително възнаграждение от 182,52 лв. /23,4%/, платимо до последно число на следващия месец.

Със Заповед № 57/21.11.2023 г. трудово правоотношение е било прекратено, считано от 09.10.2023 г. на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ.

От заключението на допуснатата по делото съдебно – счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Е. Д., неоспорено от страните и прието като доказателство по делото, се установява, че на ищеца са дължими и неизплатени трудови възнаграждения, както следва: м. април 2022 г. - 742,57 лв.; м. май 2022 г. - 742,57 лв.; м. март 2023 г. - 812,90 лв.; м. април 2023 г. - 252,90 лв.; м. май 2023 г. - 84,94 лв.; м. октомври 2023 г. - 75,44 лв. и м. ноември 2023 г. - 528,11 лв. или общо в размер от 3239,43 лв.

Към датата на завеждане на исковата молба се дължи законна лихва за забава върху неизплатените трудови възнаграждения за м. април, м. май 2022 г., м. март, м. април, м. май и м. октомври 2023 г., която е в общ размер от 376,09 лв. за периода от 01.06.2022 г. до 28.12.2023 г.

Трудово възнаграждение за м. ноември 2023 г. е с падеж 31.12.2023 г., поради което към 28.12.2023 г. не е налице забава при изплащането му.

При така установената фактическа обстановка съдът приема следното от правна страна:

По предявения иск с правно основание чл.128 т.2 от КТ:

Безспорно по делото се установи, че дължимите на ищеца трудови възнаграждения за м. април 2022 г. в размер на 742,57 лв.; м. май 2022 г. в размер на 742,57 лв.; м. март 2023 г. в размер на 812,90 лв.; м. април 2023 г. в размер на 252,90 лв.; м. май 2023 г. в размер на 84,94 лв.; м. октомври 2023 г. в размер на 75,44 лв. и м. ноември 2023 г. в размер на 528,11 лв. или общо в размер от 3239,43 лв., какъвто е и размерът на този иск след направеното изменение, не са изплатени.

Макар към датата на депозиране на исковата молба на 28.12.2023 г. трудовото възнаграждение за м. ноември 2023 г. с падеж 31.12.2023 г. , все още да не е било дължимо, към датата на съдебното заседание – 29.02.2024 г. същото вече е било дължимо, като не са представени доказателства, че е изплатено, поради което и на основание чл. 235, ал. 3 ГПК, съдът следва да вземе предвид и този факт, настъпил след предявяване на иска, тъй като е от значение за спорното право.

Поради изложеното предявеният иск е изцяло основателен и доказан и следва да бъде уважен в пълния, след изменението размер, като ответникът бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 3239,43 лв., представляваща неизплатено трудово възнаграждение за м. април, м. май 2022 г., м. март, м. април, м. май, м. октомври и м. ноември 2023 г., ведно със законната лихва, както следва: върху сумата от 2711,32 лв., считано от датата на предявяване на иска – 28.12.2023 г. и върху сумата от 528,11 лв., считано от датата на забавата - 01.01.2024 г. до окончателното погасяване на задължението, на основание чл. 128 т. 2 от КТ.

Искът по чл. 86 ЗЗД, следва да бъде уважен за сумата от 376,09 лв., какъвто е и размерът на този иск след направеното изменение, представляваща мораторна лихва за забава за периода от 01.06.2022 г. до 28.12.2023 г. върху неизплатените трудови възнаграждения за м. април, м. май 2022 г., м. март, м. април, м. май и м. октомври 2023 г., като бъде отхвърлен за периода от 01.05.2022 г. до 31.05.2022 г., като неоснователен и недоказан.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд Дряново държавна такса върху уважените искове общо в размер на 179,58 лв., както и разноските за съдебно - счетоводна експертиза в размер на 200 лв., изплатени на вещото лице от бюджета на съда.

В проведеното на 29.02.2024 г. съдебно заседание адв. И. е направил искане за присъждане на възнаграждение за оказаната на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата безплатна правна помощ на ищеца, като материално затруднено лице, което се установява и от представения по делото договор за правна защита и съдействие от 27.12.2023 г. Цитираната норма дава възможност адвокат да окаже безплатна адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица, а съгласно ал. 2 съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от същия закон и осъжда другата страна да го заплати.

Съгласно чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените искове, за всеки един от тях поотделно независимо от формата на съединяване на исковете. В случая предявените искове с правно основание чл. 128, т. 2 КТ и чл. 86 ЗЗД са уважени, поради което ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на адв. Р. И. от АК гр. Габрово, оказал безплатна адвокатска помощ на ищеца, възнаграждение общо в размер от 1023,94 лв., изчислено по правилата на чл. 38, ал. 2 от ЗА във вр. с чл. 2, ал. 5 и чл. 7, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно материалния интерес, поотделно за всеки от предявените обективно съединени искове в минимален размер съобразно цената на иска.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д., ДА ЗАПЛАТИ на Г. Р. Б., с ЕГН *****, от *** *, съдебен адрес *** № 95, следните суми: СУМАТА от 3239,43 лв. (три хиляди двеста тридесет и девет лева и четиридесет и три стотинки), представляваща неизплатено трудово възнаграждение за м. април, м. май 2022 г., м. март, м. април, м. май, м. октомври и м. ноември 2023 г., ведно със законната лихва, както следва: върху сумата от 2711,32 лв., считано от датата на предявяване на иска – 28.12.2023 г. и върху сумата от 528,11 лв., считано от 01.01.2024 г. до окончателното погасяване на задължението, на основание чл. 128 т. 2 от КТ и СУМАТА от 376,09 лв. (триста седемдесет и шест лева и девет стотинки), представляваща мораторна лихва за забава за периода от 01.06.2022 г. до 28.12.2023 г. върху неизплатените трудови възнаграждения за м. април, м. май 2022 г., м. март, м. април, м. май и м. октомври 2023 г., на основание чл. 86 ЗЗД, като отхвърля предявения иск за периода от 01.05.2022 г. до 31.05.2022 г., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д., ДА ЗАПЛАТИ на адв. Р. Х. И. от АК гр. Габрово, ЕГН *****, с адрес на кантора *** СУМАТА от 1023,94 лв. (хиляда двадесет и три лева и деветдесет и четири стотинки), на основание чл. 38, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 и чл. 36, ал. 2 от ЗА във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д., ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Дряновски районен съд СУМАТА от 179,58 лв. (сто седемдесет и девет лева и петдесет и осем стотинки), представляваща държавна такса върху уважените иски и сумата от 200,00 лв. (двеста лева), представляваща разноси по делото за експертиза, изплатени от бюджета на съда, на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред ОС – гр. Габрово в двуседмичен срок от обявяването му на 13.03.2024 г.

Съдия при Районен съд – Дряново: _____